

ИЗДАНИЕ ОТ 1980 ГОДИНА

ВЪРХОВЕН ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИШНА СУМ

ИЗВЫРЕДЕН БРОЙ

ЦЕНА 0.60 лв.

e-mail: synpress@dvorlig.net

Нови епископи на Българската православна църква

† **Стобийцки епископ**
НАУМ

Стобийцкият епископ Наум (Наум Анастол Димитров) е роден на 19 октомври 1968 г. във Варна.

Завършил средно образование в ТОХ „Проф. д-р Асен Златаров“ в родния си град. След отбавяне на военната си служба през 1989 г. постъпва в паралелния курс на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“ при гара Черепиш. През 1994 г. завършва Богословския факултет при Софийския университет „Св. Климент Охридски“.

На 22 декември 1991 г. като студент в Богословския факултет е постриган за монах от Браницкия епископ Герасим и под духовното старшинство на Варненския и Великорецкият митрополит Кирил, в манастира „Св. ап. Петър и Павел“ в с. Златар, Шуменска духовна околина.

На Недела Православна през 1991 г. е ръкоположен за иеродякон от митрополит Кирил в катедралния храм „Св. Успение Богородично“ във Варна. На 26 юли 1992 г. е ръкоположен за иеромонах след от Варненския митрополит в старинния храм „Св. Параскева“ във Варна.

От 10.9.1992 г. до 15.7.1996 г. е ефемерий и учител в Пловдивската духовна семинария „Св. Кирил и Методий“, като активен месец е бил ефемерий в Банковския манастир. От февруари до май 1997 г. е на специализация в Гърция.

От 1 юни 1997 г. е назначен за енорически свещеник в гр. Велик Преслав, Варненска и Великопреславска епархия. На 20 декември 1998 г. е възведен в архимандритско достойнство от митрополит Кирил в храм „Св. архангел Михаил“ във Велик Преслав.

По решение на Св. Синод на БПЦ от 1 април 2004 г. е назначен за главен секретар на Св. Синод на БПЦ и за председател на църковното настоятелство на патриаршеската катедрала, старовинна линия храм-памятник „Св. Александър Невски“.

На 17 март 2007 г. в храм „Св. Александър Невски“ е хиротонисан с титлата Стобийски епископ.

† **Знеполцки епископ**
ЙОАН

Знеполцкият епископ Йоан (Иво Михов Иванов) е роден на 13 февруари 1969 г. в Ямбол. Завършил средно образование в родния си град – музикална паралелка на ПГ „Васил Левски“. В периода 1987–1989 г. отбива военната си служба. От 1991 до 1993 г. учи в паралелния курс на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“. През 1998 г. завършва Богословския факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“.

На 1 юли 1998 г. постъпва на послушание в Колквалския манастир „Св. архангел Михаил“, Софийска епархия, при духовен старец игумена на манастира архимандрит Назарий. Там е постриган за монах на 6 ноември 1998 г. от Макариовоцкият епископ Гаврил (пикарий на Софийския митрополит, а сега Ловчанския митрополит), под мантия го води духовният му старец.

На 24 април 1999 г. е ръкоположен в иеродяконския чин от Макариовоцкият епископ Гаврил в манастира „Св. Петка“ в с. Клеура, община Банско, София, а на 26 април 1999 г. е ръкоположен в иеромонашки чин в столичния катедрален храм „Св. Неделя“ отново от епископ Гаврил.

През октомври 1999 г. замества на специализация в Московската духовна академия „Св. Сергий Радонски“, където защитава кандидатска дисертация на тема „Учение о поконию по творениях св. Тихона Задонского“. През 2001 г. се завръща в България и продължава да изпълнява послушанието си в Колквалския манастир.

На 1 април 2002 г. е назначен за протосинекс на Софийска митрополия. На 28 април 2002 г. Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Максим го възлага в архимандритско достойнство в столичния храм „Св. Седмочисленици“.

На 18 март 2007 г. в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ е хиротонисан с титлата Знеполцки епископ.

† **Велички епископ**
СИОНИЙ

Величкият епископ Сионий (Стефан Стефанов Радев) е роден на 18 ноември 1969 г. в София. Завършил средно образование в 19 гимназия „Елин Пелин“. След отбавяне на военна служба учи в паралелния курс на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“ при гара Черепиш, която завършва през 1990 година.

Висше образование получава в Богословския факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, който завършва през 1994 г. В периода 1995–1996 г. специализира в Еранген, Германия.

Постриган е в манастиха на 8 юни 1991 г. в Клеурицкия манастир „Св. Кирил и Методий“ от Видинския митрополит Дометян. На 22 юни същата година е ръкоположен за иеродякон, а на 23 юни – за иеромонах.

На 29 юни 1998 г., Петровден, е възведен в архимандритско достойнство от Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим.

В периода 1992–1995 г. е игумен на Клеурицкия манастир „Св. Кирил и Методий“.

На 10 април 1996 г. по решение на Св. Синод на Българската православна църква е назначен за ефемерий и учител по Литургия в Софийската духовна семинария, а от 15 юни същата година – за ректор.

Под негово ръководство на архим. Сионий Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“ продължава развитието си на утвърдена богословска школа. Особено голям е приносът му за цялостното обновяване и благоукръпяване на семинарския храм „Св. Йоан Рилски“ и семинарските сгради.

По негово предложение бе възстановено и периодичното издание на Софийската духовна семинария – в „Семинарист“.

На 24 март 2007 г. в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ е хиротонисан с титлата Велички епископ.

Хиротония на Стойбийския епископ Наум

(17 март 2007 г.)

Над 45 духовници взеха участие в тържествената св. Литургия в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“, на която беше извършена хиротонията на Стойбийския епископ Наум.

Боголюбените оглави Негово Светейшество Българският патриарх Максим. В него взеха участие високореспектуемите митрополити: Врачански Калиник, Свиленовски Йоанникий, Видински Кириллин, Варненски и Великопреславски Кирел, Великоархиповски Григорий, Невро-

копски Натанайл, Плевненски Ипнатий, Ловчански Гавриил, Добрушески Иларион, Пловдивски Николай. Русенският митрополит Неофит се участва в св. отпеване. В съдействието му участва о. отец: преосвящените епископи Адрипанолски Елзаций, игумен на Рилския манастир, Деволския Тодорей и Маркианополски Константин, архимандритите Йоан, протосинел на Софийската митрополия, Свояний, ректор на Софийската духовна семинария, Йоан, заведващ отглед „Богословие“ на Св. Синод, митрофорен иконом Александър Карагин, преподавател на Руското педагогично у нас, востановорен иконом Нелуд, Огнян от Руськата православна църква, свещеници от столицата и страната, четирима дикони и няколко исполучени.

Преди вносите архиереи и народа на Църквата наредените за епископ архимандрит Наум изкопча православната си вяра и обеща да спазва повелите на православните събори и догмати в своето епископско служжение.

Хиротонията на новия епископ беше извършена в първата част на св. Литургия след изговаряването „Святъй Боже“. Ръководените се извършва в св. отглед. Дотам архимандрит Наум беше воден от свои съб-

рат архимандрит Йоан и дикон Иван Иванов.

Хиротонията извърши Негово Светейшество патриарх Максим. Той изпроси благодатта на Св. Дух над новия епископ, Младият архиерей получи гатката Стойбийски епископ и отличителните знаци на епископската власт – саκος, омофор, симионте и митра.

При въвеждането на патриарха в саковете се обръщаше към народа с възглас: „Достое!“ Отговорът беше: „Достое!“

След ръководените Стойбийският епископ Наум благослови народо. Той взе участие в боголюбеното вече като епископ и в замасието първенство място след патриарха по време на първата св. Литургия като архиерей.

Митра (короната), която новият епископ получи, има интересна история. Тя е била подарена от Руската православна църква на патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ при освещаването на храма през 1924 г. Св. Стойбийският епископ Наум, който е председател на първото настоятелство на патриаршеската катедрала, получи при хиротонията си, но и носи само в този храм, чийто собствост тя остава. Епоголието на новия епископ се подариха от духовния му старец – Варненския и Великопреславския митрополит Кирил.

В края на св. Литургия Негово Светейшество патриарх Максим прочете принетите към Стойбийския епископ Наум от името на Св. Синод. Светейният патриарх връчи на младия архиерей жезла като символ на духовната власт, символ на пасторското служжение. Видимо развълнуван, епископ Наум благодари на Негово Светейшество и архиереите от Св. Синод за голямото доверие към него, издигайки го в най-високата духовна степен.

„Той нарече този ден „деня на мълота огнена Петдесетница“, защото получи благодатта на Св. Дух за важно и отговорно духовно служжение.

Момент от хиротонията в архиепископите обещания на архимандрит Наум.

Част от синодалните архиереи в началото на св. Литургия

Общването на новоръководения епископ Наум със синодалите на архиепископско служжение

Стойбийският епископ Наум по време на боголюбеното

Патриарх Максим с архиереи и духовници по време на апостолското четиво

предължия в приемния салон на Синодалната палата. Там първо беше изпитаното многолюдното на новоръководения архиерей.

След св. Литургия първоначално към Стойбийския епископ Наум

проф. Иван Желев, директор на Дирекция „Вероуповидавана“. В него той каза: „С ръководеността Ви за епископ на Православната църква Ви вистъпихте във всички я илир. Един акт, който се извърши в продължение на години, но е оживен в гласовете, за да се извърши със свирелената пошическа термуповидавана“. Защото автоконтрактите се приемат от вселенското Православие, т. е. от всички православни по целаско епископско служжение. Седемнаест години сте в монашеското поприще. Кажашо и плавново да сте явили при попрището да сте през 1990 г., в намеченото на празника на небесния Ви закришник св. Науля Оздриско, като с първи година през епископско служжение: Първата Ви в понавяне на различни постове, което Ви е поможало да се изградите като добър духовник и епископ. Относно е, че за това Ви е изградено да Ви поможало и духовният старец, и намечените от вас един един, най-вече Негово Светейшество Българският патриарх Максим, Ваши прак начални през околните три години. Но сте допринели и Ви е оживено послушание и много усърдие, успешно разнасяйки „дълготен от Бога талант“.

Поздравил Ви отблъзо, откакто спазвате главен секретар на Св. Синод. През тези години Ви е давало много от себе си, работите много добре сте служили в синодалната канцелария и в описи, които отиват или от разстояние обавяват с нея, без да създавате кръгове от свои приближени сред хората или от обществени работници сред хората. С всички ватше любезно отпичия и, съдействию прилагано на апошито, доколко знание от Вас, бащите „я мир с всички човеци“ (Рим. 12:18). Тези качества рядко се откриват и в официалните документи, но със сигурност се запечатват в сърцата и наметания на всички, които са работили с Вас. Знаете знаете много добре, че за да станете „човек Божий“, както е прието на десет четивания с Вас. Знаете да бъдете човек на всеки багател. Прости неца, защото са от ученитето на Иову Христус. Ясти неца, които рабят и на Иеговувите. Важни неца, които оценяват всички.

Като Ви изключили преподавател изкрито не се радовам, максим отзиве да поучите и след действителния архиерейски служба „Церковен и Ощесчото по польу“.

Жела Ви го от сърце!“

Проф. Желев поздравил Ви епископски, подарък от министър-председателя Сергей Станешев.

Приветствие от името на проф. Огнян Странжарски, председател на Парламентарната комисия по правата на човека и вероуповидавана, прочете приветствителна комисията г-жа Росица Стамивара. В него се поддържа: „Нека да искаме за доверителите, че най-после в Съединените Силно реши да се обърне към своите достойни и доказали се явили и надарени духовници, като влязи в факцията усърдисто и с еволиствие в епископския син.

Висока чест, която Ви се оказва, на вас не заслужава. Вие сте образован млад човек и като главен секретар на Стойбийския епископ, досега изключително добре сте изпълнявали административните и свещенни си задължения. В своето всяко едно служение, в своите духовни, а бибейски и предстоела на патриаршеската катедрала и в обществено участие, не се отказвате от своето участие в пасторското си служение.

Пожела Ви от сърце всяко място да вземете в благодарността на оуда, добруването и мъдростта. Нека Вашата небес покровителна Св. Синод е вашия опортунитет и помощник. Нека Оздриско, да напредват всяка боголюбивост Ви и човеколюбият ден.

Епископ Наум израи благодарността си към духовниците, покриващи го в духовното му израстване доста, благодарим за помощта на Стойбийския епископ Наум. В добрите думи към него.

Благодарна на Божията милост, която ме е обидила, защото аз съм архиерей и в общината е, че сте продължили за изпълняване послушанията си към Негово Светейшество патриарх Максим и Св. Синод на БПЦ и ще бъде там, където Църквата най-нужда от негово участие.

Тържественото завършене с многолюдност.

Стойбийският епископ Наум получи поздравление за хиротонията си от всички в Руската федерация у нас Анатолий Потопов. В него се каза, че въздигането в епископския сан е заслужава награда за трудовете, положени за благо на Българската православна църква.

† МАКСИМ, ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

Поздравително слово към новоръкоположения Стобийски епископ Наум

Ваше Преосвещенство,
Преосвещен Стобийски епископ
Наум.
Възлюбени в Христа брате и съслужители,

Чрез благодатта на Пресветия и Всесошващия Дух Христос се извърши великото дело на твоето освещаване за приемане подвига на епископското служение, към което ти си призван от всеобяла и преръководен Господ Промисъл по решение на Св. Синод.

В този свят и неповторим ден от твоя живот ние, които полуживеем за твоето освещаване, те приветстваме като наш

нов събрат, по случай приемането дароване на Свещения Дух, който те направява носител на губо Божия благодат, който лекува немощите и допълва недостигащото за успешното водене на невидимата бран срещу злоудебните духове на злобата (Ефес. 6:12).

Чрез светлото тайнство крещения Божият Промисъл ти връчва сега жребия на жертвоготовното апостолско служение в Христовата Църква, което те призовава не само да вършиш пред словенното стадо, но и да стъпиш на Авакумова стража (Авк. 2:1).

Велик и труден е този подвиг, той не би бил възможен за нас поради нашите немощи, ако Божията благодат не ни помага да го носим за слава на светлата Православна църква. Напи и светлите апостоли са били като нас, немощни по своите стелствени сили, в очите на обикновените хора са били слаби рибари, но укрепени от Божията благодат, просветена цялата вселена в Христовата светлина.

Всехи от нас, призван към високото служение в Божията църква и който се отзовава на този призив с ревност и любов, е длъжен да носи иплорса, с която нашият Господ Исус Христос се обрънал към апостолите Яков и Ион, поикали за себе си да търпестуват: „Можете ли да носите чиниата, които Аз ще пия, или да се кръс-

тите с кръстиество, с което Аз се кръщавам?“ (Мат. 20:22). Когато те в първа на любовта към подвига и към Христа отговорил „можем“, Господ им казал: „Чиниата Ми ще пиете, и с кръстиеството, с което Аз се кръщавам, ще се кръстите.“ (Мат. 20:23). И така, нашето служение, нашето участие на Патриаршеначална Христа с участие в Неговата чина, та с чина на подвига, изпитанията и изкушенията от всеякъв род, макар и да е една малка част в сравнение с тази, която Той благодати да изписе за спасението на човешкия род.

Епископът трябва да достигне до това духовно състояние, когато не ще се близни от похвалите, а ще ги презира,

както в същото време пригизвава силно слово. Ако едно от тези качества не притежаваа, то и другото ще бъде обезсилно, казва св. Ион Златоуст. Ако този, който презира похвалите, не предава на учението Христово „с приятност, със сол подправено, за да знаете, как трябва да отговаряте всекиму“ (Кол. 4:6), то този ще се лиши от уважението на народа, като не получава никаква полза от своето възкушение; а ако върши това, но не прелества от славата на ръкоположението, то ще се повлечи една и съща вреда и за народа, и за него самия, като се старее поради пристрастност към похвалата да говори пред всички за уважаване, отколкото за полза на слушателите, добавя Златоустий светиел.

Нека и твоето слово, Преосвещени владыко, бъде с приятност, със сол подправено, като не се прелестваши от суетни похвали.

Прими този жълт като символ на твоята епископска власт и да бъде твой образ на Божията помяна в твой епископски подвиг. А сега призови благословението Господне над Божия народ, който очаква от тебе твоето първо архиерейско благословение.

Слово, произнесено на 17.03.2007 г. в ПХСХ „Св. Александър Невски“, по случай крещението на Стобийския епископ Наум, главен съоредител на Св. Синод.

Слово-отговор на Преосвещения Стобийски епископ Наум

Ваше Светейшество,
Ваше Высокопреосвещенство,
Ваше Преосвещенство,
Обични в Господа отци, брати и сестри,

„Кажко ба въздем Господу за великото Му благодеяние към мене!“ (Пс. 115:3).

Днес, в деня на моето онезна Петмесечие, стоя пред Вас, с трепет и страх Божий, покорен на Неговата Воля и Вашето решение да брата обема и благодеянието на архиерейското служение на светлата Църква, като възкурило багордари на Всеподаема Боза за великата Му милост, зрешия и недостойно Негово съкуриеме.

Божият Промисъл ме водеше и укрепяваше, подгрджикаше и изправяше в първи за мен моменти от клицречкото ми служение. Наред с това винаги съм чувствувала и особено мощно застъпничеството на св. Богородица, която като наша Майка, заштитница и молитвената винаги ме е запазвала със своя покроб и ме е наставлявала по пътя на следване на Христовите истина.

Обръщайки поглед назад към моите равни години и наначо на моя охвотен път, оставам с почим и признателност към паметта на блаженнопочиваия Варненски и Преславски митрополит Йосиф, който като мозабашен мой епархийски архиерей бе за мен пример на покорение и духовно възрастване.

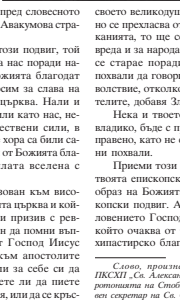
Позволяме ми да цякажа синобна благодарност към моя духовен старец, Негово Высокопреосвещенство Варненски и Велкопрелскавски митрополит Кирил, който чрез своята бащанска строгост и архиерейски наставля-

ния затвърди в мен смиреността и послушанието към светлата Църква. Изпълнявайки Неговите отменски съвети, Боза насочи стъпките ми към оредитие исторически светлини на нашата Църква – Троицкия в Бялковския манастир, което, изпълнявайки различни послушания, имах възможността да се докосна до великия духовен отп на тези стожери на българския дух.

Съществен част от клицречкото ми съкуение бяха за мен и дожитие, които по решение на Св. Синод прекарах като емерий и прерачаваща в Пловдивската епископска семинария „Св. Кирил и Методиий“, където по редното ръководство на Божията владна ректор – архимандрит Александър Евловски, придобих богат опит.

Синобна багордари на Вас, Ваше Светейшество, и на Высокопреосвещените епископи – менова на Св. Синод на българската православна църква, за Высокото гворение и помощта, която ми оказватне досега в моето служение като Ваш помощник, като чрез своето решение и благословение възложихте върху мен отговорността на Высокото епископско служение, което с Божията помощ, обещавам, не ще изпълвам в послушание, ревностно и всеотдадно. Смирено шлествам от Вас и занпрег Вашите светли молитви, необходими ми за преуспяването във брата и следването на Христовите повети, за благополучно изпълняване на поетите от мен обети пред Боза и светлата Църква.

Моя Всички, досточимии отци, брати и сестри, да се моите непреставно за мен на Христе Боза, за да ми оудруба Господ сила и мъдрост, първо за следване Неговата Воля, като всички мои тругове да бъдат за слава Божия и за блазото на Христовата Църква. Амин.

Българският патриарх Максим и новоръкоположеният епископ Наум благославят болшоците в края на св. Литургия

Приветствие към Стобийския епископ Наум в прилепния салон на Синодната зала след божественото

Хиротония на Знеполския епископ Йоан

(18 март 2007 г.)

„Епископското служение с тежък кръст“ – тези думи прозвучаха няколко пъти и съзвоната по случай хиротонията на Знеполския епископ Йоан.

Известен с желанието

си за монашки живот, той беше призван за администраторско служение в Църквата, заради което беше принуден да замени Кокалянския манастир със сградата на Софийска митрополия, която през последните години архимандрит Йоан беше пропуснал.

Монаси и монахини, духовници от столицата и страната и много миряни казаха „Достое!“ за Знеполския епископ Йоан в партниршката катедрала „Св. Александър Невски“.

Св. Литургия, на която се извърши хиротонията, беше оглавена от Негово Светейштво Българския патриарх Максим. В богослужението взеха участие: високорепубликанският митрополит – Врчански Климент, Сливенски Иованкич, Видински Диметян, Варненски и Великопреловски Кирил, Великопреловския Григорий, Великопреловски Неофит, Неврокопски Натанаил, Плевенски

Игнатий, Ловчански Гаврил, Доростолски Иларион, Пловдивски Кирил, преосвещените епископи – Адрянополски Евлахий, нумен на Руският манастир, Деволски Теодосий, Маркианополски Константин и Стобийски епископ Наум, главен секретар на Св.

Синод, а също така четиридесет свещеници от цялата страна и шестима дякони.

Преди началото на св. Литургия нареченит Знеполски епископ прочете изповедание на вяроуване и знае епископската обещана. По време на св. Литургия след песнопението „Святий Боже“ архимандрит Йоан беше отведен до олтара от архимандрит Своний и дякон Иван Иванов за извършването на хиротонията. В ръкокопчието на архимандрит Петър от Светейштво патриарх Максим, участваха всички присъстващи епископи.

В края на св. Литургия Светейшият патриарх се обърна към новия епископ, като описа пред него с думите на св. ап. Павел: „Във свършената съвещана епископ: *мелорочен, трезвен, целомудрен, скромен, почтен, сприялюбив, пречист, смирнен, не елен за зорна не печала, а кротък, миролюбив и не сребролюбив*“ (1 Тим. 3: 2-7).

След това патриарх Максим връчи на Знеполския епископ жезъла, символ на епископската власт, за да пази на същото функцията, да изправя и наказва.

В отговора си на привествието новият епископ нарече този ден „сещен и многоблагодатен“ за него. Той благодари на Негово Светейштво за грижите, наставленията и отсечката на жезъла към него през всичките години на служението му като протосинегла на Софийската митрополия. Благодарни на архирейте от Св. Синод за голямото доверие, което му гласува с избор му за епископ на БНЦ. Своята синодална благодарност отпраща и към духовния си старец архимандрит Назарий, от десятилетият нумен на Кокалянския манастир край София, към своите учители в Софийската духовна семинария и Богословския факултет. Епископ Йоан обеща, че в служението си винаги ще се стреми да пази и преподана истините на вяроуване и ще служи на Църквата с всичките си сили.

В края на богослужението беше изпето химновете „Св. Младята лета“ за започна и краткото тържество в приемния салон на Синодалната палата. „*Боже дай благослови*

Манастир от вероизповедана в архирейските обещана на архимандрит Йоан

Патриарх Максим и архирейи в олтара по време на апостолската четиво

Нивоурукокопчиен епископ Йоан причастен духовници

Знеполския епископ Йоан произнася словото-отговор

Българският патриарх Максим и епископ Йоан благославят народа

неделия път на епископското служение на новия архирей“ – каза патриарх Максим.

Привествие към Знеполския епископ Йоан отпраща проф. Ив. Желев, директор на Де-

може да се предаде монашеското Ви и.м. Поевистите сте се проди десети години да съставите пошлица на св. Йоан Руски Чудотворец, а още по изволението на Светия Дух и на архирейския съвет придобихте за завършване още един монашески уставник, при това със същото име на милостия Божа – Йоан.

„Нашите мъдри наставници, дарени от Владостелителя Божа – държавите а знаменито, а което сте признан. А всички ние ще се радваме на успехите Ви, защото те ние си успели не на хартерата Ви, а на изволението дедо“ – завърши привествието.

Проф. Желев полнесе на новия епископ картина, подарък лично от министър-председателя Сергей Станишев.

От името на проф. Огнян Герджиков, председател на Парламентарната комисия по връщаната на човека и вероизповеданията, привествие прочете г-жа Росница Стамирова, експерт в комисията. В него проф. Герджиков нарича избора на епископ Йоан *„малко заслужено признанието от страна на архирейите на Светия Синод за Вашите достойнства“*, тъй като младият духовник е *„изречен в служенията си, чул за светската съста и смирен“*, като с тези качества той може да е пример за всички духовници в старата.

Проф. Герджиков пожелава на новия епископ да привлече около себе си искрено отдалени на св. искрено хора, които да напътстват и поучава и така да последва примера на своя духовен старец. *„Пожелавих Ви все така сприялюбив и сещен да събавите мрътиа на Вашия настояник дядо Назарий – да се въживащите по духовната архирейска дядо Йоан открито чело“* – се каза в привествието.

Сливенският митрополит Йоанкич поздравил новия епископ, като му припомни, че епископското служение е *„мъчничество за цял живот“*. Той му пожелае подарък от името на Амброската духовна община, родна на епископ Йоан.

Министърът на отбраната г-н Веселин Близнаков, също родом от Ямбол, поздравил новия архирей картина и заяви, че винаги е готов за сътрудничество между духовността и богослужението.

Министър Близнаков пожела на епископ Йоан *„да бъде един с всички си мисълки си мисля като пастир на достоянието и богослужението българско наство“*. Изрази уверение, че и като викарий

на Софийска митрополия той ще се моли за здравето и успехите на христоблагодатно българско войнство. *„Нико Невескит Отец дари със сила Вашата Десница, а думислестелителя Ви милостя, за своите успели на богослужението български оми и благославяния от Всевенния наш народ“* – каза министърът.

От името на епархийския съвет към Софийската света митрополия привествие полнесе и Пелагия Димитров, който каза, че през годините на съвместната им работа са научили много от епископ Йоан и изразил надежда, че през негово ръководство и занаярел делата в Софийска сгради и в митрополитската канцелария ще вървят добре. *„Боже дай да бъде прелюбиво младост и сила, та и занаярел със сила с кротост и търпението да пречисти комисия по връщаната и трудолюбие не в жесто архирейско служение“* – каза отец Димитров.

Проф. Мина Минчев изрази уважение и благодарност към Знеполския епископ Йоан от името на свещенството и پاسите на старата Църква. *„Той съществува в тази хиротония като една мъдра и достойна награда за изпълнен досега дълг и молитвено пожелана на Негово Пресвещенство и при ностово високоотговорно служение да изпълнява ревностно архирейския си дълг към Църквата, свещенството и наството“*. Благопожела кресто здраве, *„бодър дух, въздвижение, творчески сили, енергия и систематическа добротелност, които ще му бъдат особено нумен и ново високоотговорно и отговорно служение по време на редовна материална удовлетвореност и духовна успели“*.

Щети я поздравил и новия епископ бива поздравен и от братството на Кокалянския манастир и истовия нумен архимандрит Назарий.

В отговор епископ Йоан изрази своята признателност за високата чест да бъде избран за епископ на БНЦ. Той обеща да служи върно на Бога, да се огражда със стара Божия и да не възрадва.

В края на тържеството отново беше изпето многоголосието за новия епископ на БНЦ. Негово Пресвещенство Знеполски епископ Йоан сърдно благодари на всички, които в този ден му подариха божия бляз по подаръци и да му изкажат своите благославения и молитвени и пожелава от Божа здраве и благоденствие.

† МАКСИМ, ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

Поздравително слово към новоръкоположения Знеполски епископ Йоан

Ваше Преосвещенство, Възлюбени в Господа Иисуса Христа брате, Знеполски епископ Йоан!

На деснатата седмица – четвъртият от началото на Великия пост, когато светлата Пасха востана църква и определяла се си спомням за духовния позов на учителя на покаянието – св. Йоан Лествичник, ти се нареди в преминаваща

та през вековете редица на апостолските пръвници и се сподобих да приемеш сугубата благодат на епископско служение. На възраст на св. Синод, по канона, желаш ти епископско служение, ти отговорих, че желая, знаейки думите на св. ап. Павел: „Желе да имам епископство, добро нещо желе!“ (1 Тим. 3:1). Св. Йоан Лествичник ни съветва да изследваме всеко негово желание, като ни посочва и критерия за това: „Във всички си начинавия и дела... изпитвай дали наистина ги предприема и извършвай, за да угодиш на Бога.“ И още: „Във всички случаи трябва да изпитваме негово намерение, защото Господ гледа на него във всичките наши дела. Всичко, което е нужно на приростното и на всякаква нечестота, не е прави единство за Бога, а не заради каквото и да е друго, ни се зачита като добро.“

Ти знаеш каква трябва да бъде епископът според думите на св. ап. Павел: „непорочен... трезвен, целомъдрен, скромен, поšten, странолюбив, починлив... не свадлив, не алчен за гнуена печалба, а кръгъл, миролюбив и не сребролюбив... Трябва още той да има и добро свидетелство от възлюбилите, за да не бъде укорован и да не падне в примка на дявола“ (1 Тим. 3:2-7). Епископът е светилик, поставен нависоко – да свети, огрява и свидетелства за Христовата вяра.

Затова винаги бях „Божият човек, съвършен и голям за всичко добро дело“ (2 Тим. 3:17), което хората като виждат, ще просят и небесни наш Отец.

Свършен е образът на епископско служение, изграден от св. ап. Павел. Свършен, но не изпитан. Бог не помага на нашите расени бремена, които не можем да излизим. Сам апостолът преди да даде съвет за подражание на този образ, го поставил в себе си, чул в дни на скърби Господните слова: „Стига ти Момта благодат! защото свата Ми се в асеном цялто прозява!“ (2 Кор. 12:9). Самото твое имя означава благодат, но ето и онези твои духовни съменници, които ще приговарят в молитва за теб и на които ти трябва да покоряваш: това е споменикът вече свети Йоан Лествичник, преди него – Кръстителят Господен Йоан; „основата на покаянието“, покровителат на нашия народ – св. Йоан Рилски Чудотворец; ревнителат за чистотата на вярата и християнския морал – св. Йоан Златоуст, и изпитанелат на Христовите думи: „Милост искам, а не жертва“ – антимонистичен първоцветелт Йоан Милостив. Като помниш техния пример и като имаш „пред очн свършека на техния живот“, покорявал на вярата им (Евр. 13:7).

Епископското служение е тежък кръст, всичко, както и в днешно време. Но нека нищо не те смущава – „във всички възпитай, скърби претрпай, дело на благодатен живот, събуждай си добре излизан!“ (2 Тим. 4:5). „Подвизай се с добрия позов на вярата: връж се в овечия живот, за който ти бива и повикан и изповода доброт изповедание пред много свидетели“ (1 Тим. 6:12). Помни словата Господни: „В света скърби се имате; но держайте: Аз победих смъртта“ (Йоан. 16:33). Ние ще молим Бог да ти даде преизобилна духовна разсъдителност, за да изпитваш внимателно духовите и да различаваш пастера от овчарика, користолобета от безкористника. Нашият Господ Иисус Христос „не дойде, за да Му служат, но да послужат“ (Мат. 20:28). Сам бива пример за това и на това учи онези, които Бог ще приваде при тебе, за да възлюбят върху тях тице. Амин.

Поздравително към новоръкоположения Знеполски епископ Йоан, произнесено в ИКХХП „Св. Александър Невски“ след Божествената светна литургия на 18 март 2007 г.

Министърят на отбраната В. Витанков поднася картината на епископ Йоан

Слово-отговор на Преосвещения Знеполски епископ Йоан

Ваше Семейнество, Ваши Високоросвещенства и Преосвещения, Всенесни отци, Възлюбени братя и сестри,

Съблагодари мнозина отменени е за душите ми този ден, в който като във възлюбилите тице Божествените си рече, низверхохте благодатта на Св. Дух над мене и ме причислахте в сонма на българските архiereи.

С благодарност дръм ми се спреми към Бога, Спасителя моят, защото ми е дал живот и ме е вложил на светата Православна църква, обмяк ме е във великия свещенически сан, угодил ме е да свещенорействам светите Му Таини, рибно ме украси с чинството Си Тмо и Кръб и ме ме ащава от мислата Си да бьда чедо на багодатта, въпреки моите ерехе.

„Из губяни сърцата“ и от „всех души“ синобно благодари на Ваше Семейнество за всички граве, които положихте за мене. Ако няк мес епископ на българската православна църква, това го гьжа на Вашата първоцветелтска мъдрост и строгост, на отеческата Ви любов и милосърдност, за която непосредствено ме ръководите през времето на моето служение като протосинек на светата Софийска митрополия.

Всеръчене багодари и Вам, богомърти архиепископи, „бабаз багодатоблажен“ за мое свещенство, бабаз бабодоболките за възлюбилите светелмелки си десници върху моята гьжа и за оцелите съубетата багодат на Св. Дух.

На мое духовен старец, високореперобна архиепископ Назарий, който с момо усърдие и обич ме воли и настоява в духовно-монашеския ми живот, аз багодари също със синобна обич към него и му молихтвам от Бога гьмовете в добро здраве.

Искрено багодари на усърдието мое преподобител от Софийската духовна семинария, Софийския факултет при Софийския университет и Московската духовна академия, на моите родител и сродници и на всички, които ме ръководиха.

Преди хитроумия ми аз използвах вярата си и дарох обещание през Освещения събор на архiereиете на бев-

тата на Църква и през цялата Църква в листо на присъствителите тук; богомощи, ме бьрно ще преподобам свобото на Божествената истинка; ще мес створ Творч в светата православна вара, тъй както са ни забещали светелте апостоли и изяснили светелте отци; ме ребинство и неомолимо ще изгьлявам каноните на светата на Цър-

ква, приети от Всенемските събори; че ще се съобразявам и изпълнявам всички решения на Св. Синод на българската православна църква. За тези ми обещания за мога Отца Бога да ми бьде Помощник и Покровител, Насътник и Ръководител, за да мога да се преставя през Него като добър саработник Иисус Христос. Аз от своя страна, слевбавя вярата, усърдието, примера и гьмото на Ваше Семейнество и на цялата епископска събор, ще се труда за умоно гьмоветено от новото ми служение в полза на Църква, народ и Родина.

Вас, Светелте Владико, богомърти и багодарен кормича на светата на Църква, високоросвещените и преосвещените архiereи, мога да ме имате винаги в молихте си и ме подпомага в мога ми служение, козато ме обьрна към Вас за съвет и напътствие.

„На Ерничия премиер Бог свабва и величел“ (Иуда. 1:25).

„Ти, Господи, си щип през мене, мога слава и Ти въздари гьлата ми“ (Пс. 3:3). Амин.

Приветствие към новоръкоположения епископ поднася директорът на Дирекция „Вероизповедания“ на МС проф. И. Желев

Хиротония на Великия епископ Сионий

(24 март 2007 г.)

На 24 март в патриаршката катедрала „Св. Александър Невски“ бе извършена хиротонията на Великия епископ Сионий. Негово Свещейство патриарх Максим възведе в най-високата духовна степен ректора на Софийската духовна семинария.

В богослужението възвяха високосочинените митрополити: Бучански Катлин, Видински Димитър, Варненски и Великопреславски Кирил, Великотърновски Григорий, Русенски Нефит, Плевенски Игнатий, Доростолски Илирий, Пловдивски Николай, прославените еписко-

пите в края на богослужението Негово Свещейство патриарх Максим поздравя новият възникнал епископ, който му напомни, че за свещените подвиг на епископското служение човек трябва да бъде благодарен. Първоначално призова епископ Сионий да не занемарява своите дарове и да прокупи Божията подкрепа в борбата с чуждите немощи.

След това патриарх Максим връчи на младия архиепископ жезла като символ на епископското служение.

В отговор новоръководеният епископ благодари за високото доверие – удостоеността му с най-високия духовен сан. Този сан означава предано служение на Църквата.

След това прокупи многолетството за новия епископ на БИП.

Участие в хиротонията взеха и патриаршката катедрала „Св. Александър Невски“ Великият епископ бе поръчен от строежът самонаписани, които изписа: „Достое!“

По-късно в приемния салон на Синодалната зала своите поздравления към Великия епископ Сионий поднесе и официалните лица.

Проф. Иван Желев, директор на Дирекция „Веронизацията“ към МС, каза: „Днес отново – за трети път през последните осем дни – Невият, величавостта, българската патриарх Максим и високосочинените митрополити създадоха за цялата Българска православна църква истински празник. По такъв начин, при участието на такъв голям обем свещеници, бяхме възбудени Вие, отпаметт клирик и уелания църковни администратор, във висшата степен на свещеността. Това беше напаметта туйство за Вас и възторжено признание за всички нас.“

Проф. Желев каза още: „В годините на Вашето ректорство в Софийската духовна семинария, Иван Рилски епископ, въздигнат епископ, спазвате църковно-публична личност във и извън стеновата. Велико, величавостта, величавостта – ученият процес, възпитателната дейност, сътвореността, отпуснати, социалните проекти, об-

Негово Свещейство патриарх Максим и архиепископ на БИП ръководят епископ Сионий

Облагането на новоръководения епископ със силноста на архиепископското служение

Божият прелер Симеон Сакскобургготски поздравява новия епископ след хиротонията

Архиепископ Антоний поздравява Великия епископ от името на Пловдивската семинария

ществените прояви – привлича интереса на цялата на обществост, идващият и широката на духовното учение, а заедно с това и Вашите.“

Поздравление от името на проф. Огнян Гергажков, председател на Парламентарната комисия по правата на човека и веронизацията, прочете г-жа Росица Ставимирова, ек-

сперт в комисията. В него се каза: „Като дългогодишен ректор на Софийската духовна семинария, която има неслучайно за своя патрон Божията закрилка на народа ти, Вие сте първият в катедра, дар за епископът от прерама Сергий Станишев.“

на децата ни към род и Родина, за да остаме и то да тлее цял живот и пълната зряла. Високото доверие, което с възгласа „Достое!“ Ви изгласа на онзи ден архиепископ, свещеността и мисията. Ви задължава с още по-голямо усърдие да подготвите и възпитавате младешките сърца.“

Пригласителните отправки и деканът на Богословския факултет в София д-р Емил Трайчев. Той каза, че на този ден заедно с епископ Сионий тържествуват цялата академична общност. И още: „По волята на Църквата, на волята на Пловдивския народ, невидима, единичка българска патриарх Митрополит и високосочинените митрополити на светата на Църква, Вие бяхте избран, утверден и хиротонисан за епископ с високосочинеността на Великия – катедрата на патрона и небесен закрилка на висшата на богословска школа св. Климент Охридски. Нека благодарни на Божия промисъл, че е дарува на българския народ, още и първата на неговия духовен живот, такава дивно светлост, първоначално на всяка дейност, насърчително влияние от божият насип. Като живя само името на св. Климент охридски със своите целия зари народната школа. То за цялата България. Прогресиониста от българските неслухи споможете на национална ни дух и проявява на училническо дело на първия епископ на българския език.“

Великият епископ Сионий получи приветствия и поздравия от Международната фондация „Европейска семинария“ и от фондация „2000 години Рождество Христово“.

Поздравления по случай хиротонията на епископ Сионий отпратиха и заместник министър-председател и министър на образованието и науката Даниел Вълчев. В своето приветствие министър Вълчев пожелава на Великия еп. Сионий да носи достойно епископското си служение и да продължи подготвянето на своите велики прерамени епископи. Великите епископи – св. Климент Охридски, епископ Григорий (по-късно Видински митрополит), който е бил ректор на СДС от 1916 до 1912 г., и епископ Михаил (по-късно Доростолско-Червенски митрополит), също ректор на тази семинария от 1923 до 1926 г.

Представителите на

регионалната инспекторат по образованието в София и приветствието си към епископ Сионий му пожелава все така да бъде „рениствен пастир на чистотата на православната вяра“, да продължава да отстоява православните истини и все така усърдно да води и наставлява възпитаниците на СДС в пътя на духовното израстване да ги учи да стоят твърдо във вярата и да постоуват в доброто. Те му поздравиха „Благославеността“ – дълга руската връх корина.

От името на учителите и служителите на Софийската духовна семинария приветствие към ректора епископ Сионий произнесе г-н Симон Димчев.

Архиепископ Антоний поднесе поздравление от името на Пловдивската духовна семинария и благодари за високото участие на семелте тайнства, които сега епископ Сионий ще може да извършва.

От името на братството на Клузурския манастир изгуменът Йероним Антим произнесе благодарност за високосочинеността към ректора епископ Сионий старец: „Братството на Клузурската света обител не може да украси свещените влияния от божият дар днес въздигнат в архиепископско достойнство епископ Сионий е духовно роден в обителта на манастирския манастир в Йероним Антим каза още: „През годините на моят училническо служение, търпението от откликване туктози от моя предшественик епископ Сионий, си дадох сметка каква загуба е претърпяла Клузурския манастир с назначаването на изгумен му за ректор на Софийската духовна семинария. Но тази загуба бе овладяна от Божията доблота, и то за цялата Българска православна църква.“ Той пожела на нововоздигнатия архиепископ и заместник министър-председател и министър на образованието и науката Даниел Вълчев. В своето приветствие министър Вълчев пожелава на Великия еп. Сионий да носи достойно епископското си служение и да продължи подготвянето на своите велики прерамени епископи. Великите епископи – св. Климент Охридски, епископ Григорий (по-късно Видински митрополит), който е бил ректор на СДС от 1916 до 1912 г., и епископ Михаил (по-късно Доростолско-Червенски митрополит), също ректор на тази семинария от 1923 до 1926 г.

Представителите на

Софията и приветствието си към епископ Сионий му пожелава все така да бъде „рениствен пастир на чистотата на православната вяра“, да продължава да отстоява православните истини и все така усърдно да води и наставлява възпитаниците на СДС в пътя на духовното израстване да ги учи да стоят твърдо във вярата и да постоуват в доброто. Те му поздравиха „Благославеността“ – дълга руската връх корина.

Представителите на

При хиротонията в св. отвор новият архиепископ на БИП получи знаците на епископския сан – сако, омофор, епитохие и mitra.

† МАКСИМ, ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

Поздравително слово към новоръкоположения Велички епископ Сионий

Ваше Преподобенство, драги в Господа Пресвещени владико,

Израз на твоята готовност да следваш стъпките на Христос, да получиш епископска зричовна вяла ренесито на Св. Сион и дадените от тебе свещени обети за послушание към църковния глас и опазване чистотата на православното изповядание. В този смисел полагаме честите сили търсет подкрепа, защото силата Господня „се в немощта проявява“ (2 Кор. 12:9), стига усърдно да имамоваш Божията благода-

дат, да се стараш всемерно да преодоляваш грешките и да се издигаш към Христовия идеал, стремежът към който да те окрилява, както не замърсаваш дарбата, „асоето е в тебе и ти бе дадена...“ – възлагаем върху ти гризете на священството. За това се грижи, в това пребивай, та успееш ти да бъде явен във всичко... защото, като постъпваш тъй, себе си ще спасиш и ония, които те слушат“ (1 Тим. 4:14-16).

Година наред Църквата те е поставила да се трудиш в духовния си разсадник – Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“ – за образоване и възпитание на нейните питомци, които утре ще служат на Божия оттар, предане църковни дейци, учители и наставници на идващите поколения в светата ни Църква и паметници розовиби.

Захатвай да се предствани пред Бога достоен, безукорен работник, който верно преподава словото на Божествената истина, изпълнявай заръката

на св. ап. Павел към епископа Тимофей: „Проводвай словото, настоявай на време и не на време, изобичайвай, запретивай, увещавай с голямо дълготърпение и поука“ (2 Тим. 4:2).

В този благодарен устре отпращай молитви върху към покровителствата на българския народ – преподобни Йоан Рилски Чудотворец, кипровска молитвеник и на богоблагията равнопостолени св. цар Борис, от чиято блажена кончина отбелязваме слеза 1100-годишната юбилей.

Присметнавата епископска титла „Велички“ те свързва с името на брвоаностен св. Климент Охридски, първи епископ на българския епископски клас, последник в правата вяра на поколенията български духовници, монаси, учители, образци на всепреладно и благополучно архирейско служение в светата ни Църква.

Мълченически подвиг на твои небеси покровител – св. Сионий Български – да ти бъде светъл пример по пътя на борбата със злото и човешките немощи, на изпълнение съвета на св. апостол Павел: „Епископът трябва да бъде непорочен... трезвен, целомъдр, скромен, почтен, странниколюбив, поучлив, не пияница, не похобилен, не свадлив, не алчлив за гнуена печалба, а крътъкъ, миролюбив и не сребролюбив“ (1 Тим. 3:2-3).

Нека Бог да ти дава сили да укрепваш живота и служението си с тези духовни бисери, които развилваш и напред и на другите чрез пример и наставдане. Нека да ти помага в предстоящите ти трудове на Господия вяноград!

Поздравително към новоръкоположения Велички епископ Сионий – ректор на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, проповядва в ИКХП „Св. Александър Невски“ след Божествената свята литургия на 24 март 2007 г.

Епископ Сионий със своите духовни старци Видинския митрополит Дометиан

Новоръкоположения Велички епископ отслужва първата си архиерейска св. Литургия

Слово-отговор на Пресвещения Велички епископ Сионий

Ваше Светейшество,

Поздравите ми да цакажа през Вас и през високоренесиешните митрополити на Св. Сион на Българската гравосишна църква благодарност за гласуването към мен добриче, устоетвайки ме с най-високия духовен сан на светлата Църква – епископски. Добриче, но същевременно и отговорност за редизам да Баки, презрам ми чрез архирейската ръкоблагане (2 Тим. 1:6), за да изпълнявам служба поковий Велички Христос, за примерна вярване в Бог (2 Кор. 5:20), зашто Сам Бог е, който ми споса и подала към свето звание, не поради овета, а по Свое бжвоанение и бжвоат, дарени ми в Христос Исусу през вечни времена... (2 Тим. 1:9).

Един сан, който за мен означава предано служение на светлата Вяра, чито тайнство се старая да опазя с чиста съвест (1 Тим. 3:9), и постоянно свидетелство на бжвоатата Божия, прогледна в нас, човешките. „Зашто уста на свещеника трябва да пазва знание, и закона търсат от уста му, защото той е вестител на Господа на нашето“ (Мал. 2:7).

Едно непрестанно дрвоанение за доброту успоредно на Божия овет, който в църква на Жийки Бог“ (1 Тим. 3:15), тиво Христово тук на земята и вседржано тържество във Възкръснати Христос Бог – наши Спасители. Зашто сме роз избрени, църквеното свещенство, мерог свет, идее предпоставя за др бжвоанетна съдржисителна на Оновото, който ни е преработ от тивими в чурката (Свта светлина 1 Петр. 2:9).

Високо служение, което е достояние да нас чрез бжвоанителна рече на свтете ангели, на апостолските мъже и на великите сони на епископите от древноот по наши дни, носещо пълноту бжвоанително изпълнение на бжвоаненованата свтета Бжвоанителна, бжвоанително освещаваша бжвоанителна Вяра, Затова и аз като съчастник в същата, която има да се открие, ще паса бжвоането старо, надидравайки го... не приувиго, а дрвоанение и бжвоанение, не заради вянона корист, но от усърдие...“ и не като господарувам над грешката, а ридвайки пример на старостта, защото един ден ще се вяа през Велички Пастиренаоковий (1 Петр. 5:1-4).

Свещено служение, което оето ом

древност и отбояване в гуховия живот и правдата на българския народ чрез Вашите свтетности от Търбовито и Второто българско църквенно, между които особено нашите небеси закръпичи – св. Климент Охридски, св. Йоан Рилски, св. Киприан Киевски и Московски, велики Ефтимий Търновски, небеси ангели на българския народ и църковни примери на моя служба. „Затова и аз, заробовани от мъжков гоним обик светелите, нека свтети от себе си всякако бреме и грехи, който на лесно омоят, и нека с търпение измачи предстоящото нам пошриве...“ (Ефр. 12:1).

И гие, както и в древноот сме в гуховия борба с понебесните сиши на злото – борба, в която единствено наше унобание е Весподотвятич Бог, чрез Неговата любов към нас човешките. Сионий сме призвани да живеем и използваме заповедите на любовта, да бжвоанително помагам, да проявваме смиренитето, да имаме братсколюбие, да приобяваме свтетоу Евангелие, за приобяване на бжвоанитето на вечна спасение.

Проса Вашата гървоанетелска бжвоанителна на Патриарха на древетна на Българския църква, който е духовният кораб за спасение на христовилюбиви на народ, та като епископ на Българската църква да бжвоанително живеем и използваме заповедите на любовта, да бжвоанително помагам на Ваше Светейшество.

Поздравите ми да цакажа бжвоанително на моя гуховити омети – високоренесиешния Видински митрополит Дометиан, за бжвоанителна му гуховия гохирепа, обик и търпение, с които ме е обрядвала вянона.

На мнозата лема!

Сетиаршесте и тжжа „Доместен“ за своят ректор

Епископът ще постриват тържество в Софийската духовна семинария

НОВИТЕ ЕПИСКОПИ НА БПЦ и произхода на техните древлепросли титли

Стойбийски епископ Наум

Зепхаиски епископ Ион

Велички епископ Синоий

нима Велика или Велика (Βελοῦς), която лежала в тилтата на св. Климент Охридски според *Географското му житие* (ср. *История на България за българската история*, т. VIII, С., 1961, с. 161) – мекхид Фемилотон (др. Пиславел) и Фемили (др. в Равназа), свързани с Фемилотон, свързано с Фемилотон, което е стигне до локализирането на тази епископия в областта между Запазите Родопи и Болду (за подробностите вж. Христов, Х., Елагрихата на св. Климент Охридски – *Във. Известията на ИИИИ и ЩИИИ*, т. II, С., 1984, с. 225–227).

Същият топоним, отнесен към епископията, отнесен към епископския диоцез на св. Климент, срещан и в *Краткото житие на св. Кирил Философ* (вж. *Николаев, И. Български старани ст. Македония*, С., 1931, с. 288) и другата. За ново и най-новото време Велика е била отъждествявана с не един в два средновековни града, като Велесопро (др. Струмича), вельопро (др. Титов Велес) и Битолта, била е свързана с река Велика, десен притоку на Вардър, или търсена в широката географска периметър между Алоло (др. Влора) и Солунския залив, и дори във Велесовоцана.

Друга линия на търсенето свързва загатнатата Велика (като Βελοῦς) и Велескоцана с намираната под водомостото на учредената от имп. Юстиниан I Велски (527–565) –

Стойбийска епископия

Сваквта, се срещновата

се намирала под водомостото на учредената от имп. Юстиниан I Велски (527–565) –

14 април 535 г. архиепископия *Лубра Юстиниана*. По това време Стоби (днес в развалини, може и Велес) и главен град в Втора Македония (*История на България за българската история*, т. III, С., 1955, с. 47, бел. Р.). Разбира се, тази епископия има и пра-Първо-Юстинианова история, най-малкото поради задоволеността пристъпване на Първия вселенски събор в Никея през 325 г. д. С. Афанасий епископ Вудой (Велиш) и на Стобийския епископ Николай – на IV вселенския събор в Халкидон през 451 г. (на Шестия вселенски събор през 680–681 г. главнопрестолител Стобийският епископ Ион). Това, което е важно за българската православна църква, е че Първа Юстиниана е била автономен църковен степен, който, макар и нямаме, търси вярна и приемственост Охридската българска архиепископия, след като през 1018 г. е сложил край на българската самодържавност. От друга страна учредената от имп. Василий II (976–

библики – споменавана в Първата грамота на Василий II за учредяването на Охридската архиепископия с латински Орел (вж. *Избори за българската история*, т. XI, С., 1965, с. 42), което обаче, поне в началото на X век, не е епископски център, а примакия католицата на във Велбъждия (г. в. на днешния Кюстендил) епископ. Сепишата съществува и днес; намира се по пътя за Рибница манастир, близо до Кочерово, а евентуалната негова връзка със споменаваното вече Стоби била по-скоро пресметана и измислена от Свети Архимандрит а-Ригити (Шиване) *Християнството на Балканския полуостров*, С., с. 37, бел. 3).

Називано е известно за средновековната

Зепхаиски епископия

В миналото зам. Йордан Иванов отъждествява със Зепхелев един от топонимите, споменати в Първата грамота за Охридската архиепископия: Епелетон (др. Трешка Среда, Софий) запазен и в днешния мащаб. Зепхелев е името в самата Трешка и в... Зепхелев (според друго чете Зепхелев) – *Црквено-исторически* 40 книжки и 40 картички (Български старани..., с. 553, бел. 4).

Съвременни изследователи обаче, определят този проблем единствено по-късно произлизащо да името на българските православни църкви, епископ Наум, чието духовно път за един малък притоци от време – случвае името – е свързан точно с Велика Преслав, днес по-скоро незначителен нас град, но в църковно-исторически аспект много важен колонието от днешната Стара Загора. По-късно в епископска епископия, епископ Николай – на IV вселенския събор в Халкидон през 451 г. (на Шестия вселенски събор през 680–681 г. главнопрестолител Стобийският епископ Ион). Това, което е важно за българската православна църква, е че Първа Юстиниана е била автономен църковен степен, който, макар и нямаме, търси вярна и приемственост Охридската българска архиепископия, след като през 1018 г. е сложил край на българската самодържавност. От друга страна учредената от имп. Василий II (976–

Архиереи от най-новата история на БПЦ, носители тези титли

СТОБИЙСКИ ЕПИСКОПИ С АБИЛИ:

Скопският митрополит Синоий от 1875 г.
Нерокопският митрополит Борис от 1930 г.
Българският патриарх Кирил от 1936 г.
Сливнянският митрополит Никодим от 1939 г.
Неревския митрополит Панаей от 1947 г.
Пловдивският митрополит Варнаел от 1954 г.
Пловдивският митрополит Арсений от 1969 г.
Варненски и Великопреславският митрополит Кирил от 1988 г.

ЗЕПХАИСКИ ЕПИСКОПИ С АБИЛИ:

Врачанският митрополит Панаей от 1923 г.
Великотърновският митрополит Софроний от 1931 г.
Варненски и Преславски Иосиф от 1936 г.
Ловчанският митрополит Финарет от 1938 г.
Зепхелският епископ Блаванин от 1940 г.
Неревския митрополит Иосиф (Джовев) от 1957 г.
Вединският митрополит Дометиан от 1974 г.

Плевнянският митрополит Игнаций от 1988 г.
Земленоският епископ Авенар от 1998 г.
Пловдивският митрополит Николай от 2001 г.

ВЕЛИЧКИ ЕПИСКОПИ С АБИЛИ:

Сливнянският митрополит Серафим от 1872 г.
Софийският митрополит Партений от 1873 г.
Старозагорският митрополит Методиј от 1894 г.
Видинският митрополит Нефит от 1909 г.
Сливнянският митрополит Иларион от 1917 г.
Доростолски и Червенският митрополит Михаил от 1924 г.
Нойворският митрополит Андрей от 1929 г.
Видинският митрополит Панарий от 1966 г.
Видинският митрополит Финарет от 1968 г.
Врачанският митрополит Калиник от 1971 г.
Сливнянският митрополит Иоанкий от 1975 г.
на САЩ, Канада и Австралия митрополит Иосиф от 1980 г.
Старозагорският митрополит Галктион от 1986 г.

Величката епископия

Величката е Първият епископ на българския веле – сириницианският св. Климент Охридски, величката принадлежи на църковно-просветното дело на св. Кирил и с. Методиј и козополитата правела на средновековната не държавна. Величката вече е и дългогодишният труженник на бослоловитовото църковно-просветно поручие, редактора на Софийската духовна семинария, Св. Иоан Рипско, епископ Синоий. Названието идва от топонимата

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА 2007 Г.

„Црквено вестник“	сп. „Друвена култура“
1 година 21.00 лв.	1 година 18.00 лв.
6 месеца 10.50 лв.	6 месеца 8.00 лв.
3 месеца 5.25 лв.	3 месеца 4.50 лв.

1 година 21.00 лв.	1 година 18.00 лв.
6 месеца 10.50 лв.	6 месеца 8.00 лв.
3 месеца 5.25 лв.	3 месеца 4.50 лв.

АЛПЕС НА РЕДАКЦИЈАТА:
СВ. СИНЕОН, София – 1000
ул. „Обрчнина“ б. 4
тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16
МОДЕ: Танка Тончева Христова
e-mail: xupreko@dreamlib.net
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЈА
Редовно сесисе в септември

Банкова сметка на Синвално издателство на БПЦ
ВНБ ВМВБ, клон Влора – Софий, ул. „Албин“ № 58
IBAN BG 95 BACX 9601 1811 470 18
BIC CODE BACXMB03

Сметана да се изпраща с вестниката титлата и на български език,
и в септември да се изпраща поред и општеветската нота на ползвателите!

Борис МАРИНОВ